

מ"ת 765/03/19 - דמיטרי שמולוביץ נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

מ"ת 765-03-19 מדינת ישראל נ' שמולוביץ

לפני כבוד השופטת שני שטרן	דמיטרי שמולוביץ ע"י ב"כ עו"ד דוד גולן
המבקש:	
נגד	
המשיב:	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצר הבית של המבקש.

ביום 2.3.19 שעה 16:09 נתפס המבקש נוהג ברכבו ולאחר שנערכה לו בדיקת נשיפה נמדדו בגופו 1422 מק"ג אלכוהול בליטר אוויר נשוף.

המבקש נעצר.

ביום 3.3.19 שוחרר המבקש, על ידי מותב זה, בתנאי מעצר בית לילי לצד תנאים נוספים ופסילתו עד תום ההליכים.

כעת, בחלוף חמישה חודשים, מבקש הסניגור לעיון מחדש בתנאי המעצר ולהורות על ביטול תנאי המעצר הליליים מהטעם כי די במעצר שריצה הנאשם.

דיון ההוכחות יתחיל להישמע ביום 19.9.19.

הסניגור טען כי שעה שהמבקש לא הפר את תנאי המעצר ואינו נוהג, הרי שמסוכנותו מתאינת.

המשיבה התנגדה לבקשה. לטעמה, אין די בחמישה חודשים בכדי להוות עילה לעיון מחדש בהחלטה.

הצדדים הגישו פסיקה.

דיון והכרעה

לאחר שהאזנתי לטענות הצדדים בדיון שנערך בפניי, ועיינתי בפסיקה שהוגשה, הגם שלא היתה רלוונטית למקרה דנן, שכן כללה הסכמות שני הצדדים ודנה בעבירות חמורות הרבה יותר, אני מוצאת כי יש מקום להיענות לבקשה. העילות הקבועות בסעיף 52א לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים) (התשנ"ו-1966 לשם עיון חוזר בהחלטה הנוגעת למעצר או לשחרור הינן: התגלותן של עובדות חדשות, השתנות נסיבות או חלוף זמן ניכר מעת מתן ההחלטה.

הדרישה באשר לחלוף זמן ניכר מעת מתן ההחלטה, הינה גמישה, והפרשנות הניתנת לה מותאמת לנסיבות כל מקרה ומקרה תוך יצירת איזון ראוי בין הפגיעה הנגרמת לנאשם הספציפי בשל חלוף הזמן, אל מול האינטרס הציבורי. (בש"פ 6845/07 קוסטריקין נ' מ"י).

ככל שהיענות לבקשה לא תפגע באינטרס הציבורי ומסוכנותו של המבקש תתאיין, הרי שניתן יהא להיענות לה. (בש"פ 1393/07 אלחנטי נ' מדינת ישראל).

בענייננו, מקום בו עברו חמישה חודשים ממועד ההחלטה הקודמת בו המבקש לא הפר את תנאי שחרורו ומקום בו העבירה לא נעברה בשעות הלילה, אני מוצאת כי עבר פרק הזמן שמשכו מצדיק עיון חוזר בתנאי השחרור. אכן, העבירה המיוחסת לעורר, לצד עברו התעבורתי, הכולל עבירה דומה, מלמדת על מסוכנותו של המבקש. יחד עם זאת, העובדה כי מאז העבירה הדומה הקודמת חלפו 13 שנים וכי הרשעתו האחרונה הינה משנת 2017 אני סבורה כי מסוכנותו מתאינת באמצעות הפסילה המנהלית שהושתה עליו, יחד עם התנאים הנוספים שהוטלו עליו.

לנוכח כל המקובץ לעיל, מצאתי מקום לקבל את הבקשה ואני מורה על ביטול התנאי המטיל עליו מעצר בית לילי. יתר תנאי השחרור יותרו על כנם.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ו' אב תשע"ט, 07 אוגוסט 2019, בהעדר הצדדים.